

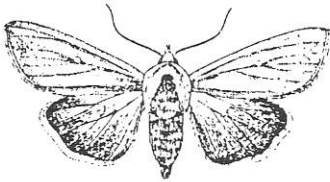
water and on foggy habitats. It attacks men and animals throughout the day. Two females were captured while attacking men.

References

- Chvala, M., Lyneborg, L. & Moucha, J., 1972. The Horse Flies of Europe (Diptera, Tabanidae). Copenhagen, 499 p.
- Colyer, C.N. & Hammond, C.O., 1951. Flies of the British Isles. London, 348 p.
- Kirk, W.D.J., 1984. Ecological selective coloured traps. - *Ecological Entomol.* 9 : 35-41.
- Leclercq, M., 1966. Révision systématique et biogéographique des Tabanidae (Diptera) paléarctiques II. Tabanidae. - *Mém.Inst.roy.Sci.nat.Belg., deuxième série* 80, 237 p.
- Oldroyd, H., 1964. The natural history of flies. New York, 324 p.
- Oldroyd, H., 1969. Diptera Brachycera. section (a). Tabanoidea and Asiloidea. - *Handbks Ident. British Insects* 9(4), 132 p.
- Segui, E., 1926. Diptères (Brachycères). Stratiomyiidae, Erinnidae, Coenomyiidae, Rhagionidae, Tabanidae, Oncodidae, Nemestrinidae, Mydidae, Bombyliidae, Therevidae, Omphralidae. - *Faune de France*, Paris 13, 308 p.
- Timmer, J., 1980. De Dazen (Diptera Tabanidae) van de Benelux-landen. - *Wet.Med.K.N.N.V.* 138, 38 p.

Korte mededelingen

Kennismaking met *Mythimna unipuncta* HAWORTH

Mythimna unipuncta HAWORTH is een forse, geelgrijze uil die afkomstig is uit Amerika. Daar kan de rups grote schade aanrichten aan de landbouw. Tegenwoordig komt de vlinder ook voor in Australië, Zuid-Azië, Afrika en Zuidwest-Europa. Als migrant werd hij vanaf 1859 geregeld in Groot-Brittannië opgemerkt. Op het Europese vasteland is *unipuncta* pas sinds 1960 echt bekend geworden : Zwitserland (1960, 1961, 1966, 1968 en 1970), Duitsland (1963), Denemarken (1969), Nederland (1962, 1968 en 1969).

In België werd de eerste *unipuncta* gevangen door R. SAUSSUS te Ethe-Bonlieu (Luxemburg) op 29.X.1972. M. DUMONT ving het tweede exemplaar op 4.XI.1972 te Saint-Mard (Luxemburg). Het moet voor de vlinder toen een goed jaar geweest zijn want ook uit Frankrijk werd de soort gemeld (Pontailleur-sur-Saône, 11.XI.1972, 3 ex. op licht, leg. E. DE LAEVER). Alle voorgaande data stemmen mooi overeen met de gegevens van BIRCHLER, die te Reichenburg (Zwitserland) verscheidene *unipuncta*'s ving van 1966 tot 1970, en waarvan de vangdata lagen tussen 8 oktober en 13 november. M. FONTAINE ving op 5.XI.1978 te Marcinelle (Henegouwen) een exemplaar in zijn lichtval. Op 19.XI.1978 volgde een vangst op stroop te Plainevaux-Strivay (Luxemburg) door A. WÉRY. Niet ver over de grens, te Grönnersdorf in het Duitse Eifelgebied, werden in 1978 ook twee mannetjes *unipuncta* gevangen.

M. unipuncta is nu gewoon in Afrika en Spanje. De soort vliegt over de Pyreneeën en trekt langs Rhonevallei noordwaarts. 's Zomers kan zij zich in Europa voortplanten, maar de vlinders die in de herfst ontpoppen, komen om van de vorst. In het zuiden van Engeland, waar het klimaat merkkelijk zachter is, kan *unipuncta* soms de winter doorkomen en wordt dan in de lente waargenomen. De late vangdata moeten een aansporing zijn om tot diep in de herfst door te gaan met trekvlinderwaarnemingen. In Engeland is *unipuncta* zelfs tot in december gevangen!

(W. TROUKENS, Van Souststraat 502, 1070 Anderlecht).

Een pijlsnelle kweek van de Wolfsmelkpijlstaart (*Hyles euphorbiae* LINNAEUS)

Op 20.VII.1982 vond ik in de Val d'Hérens (Zwitserland, Wallis) drie rupsen van de Wolfsmelkpijlstaart (*Hyles euphorbiae* LINNAEUS) op cypreswolfsmelk. Ze waren respectievelijk 6, 7 en 8 cm lang. Terug in België kon ik geen wolfsmelk vinden, maar gelukkig aten ze ook jonge blaadjes van Amerikaanse eik. Twee dagen later kropen de rupsen enkele cm diep onder de grond. Ze

verpopten respectievelijk op 29 juli, 1 en 3 augustus.

Omdat de poppen van de Wolfsmelkpijlstaart soms verscheidene jaren kunnen blijven liggen, besloot ik de kweek te forceren. Op de bodem van een akwarium legde ik 2 cm natte watten. Daarboven kwam een stuk vlas dat niet ik contact kwam met het water en voorzien was van een lamp van 40 W die 24 uur per dag brandde. Het akwarium werd voor 90% afgedekt. Binnenin heerste een vochtige temperatuur rond 35°C. De wanden waren bedekt met waterdamp.

Op 14 augustus kwam het eerste imago uit. Dit is slechts 16 dagen na de verpopping! Twee dagen later waren alle exemplaren ontpopt : een gaaf mannetje en wijfje en een misvormd wijfje.

(B. MISONNE, De Schrieken 3, 2391 Poppel).

Acanthocinus aedilis LINNAEUS (Coleoptera : Cerambycidae)

In het najaar van 1987 werd door P. PAUWELS een vrouwtje van *Acanthocinus aedilis* LINNAEUS gevangen op een industrieterrein te Tessenderlo (Limburg). De larven van deze kevers leven in droog loofhout en in zieke loofbomen, in het bijzonder eiken en kerselaars. De volwassen kevers, die overwinteren in de poppenwieg, verschijnen in de herfst. In het UTM-hok FS.46 is volgens A. MUYLAERT (1984, Fauna van België, Boktorren), deze kever niet meer waargenomen sinds 1950.

(M. LODEWYCKX, Sigarenstraat 8, 2090 Stabroek).

Paederus riparius LINNAEUS (Coleoptera : Staphylinidae)

Tijdens een uitstap in april 1987 werd aan de oevers van een ven een exemplaar *Paederus riparius* LINNAEUS verzameld door J.G.J. SPEYBROUCK. Dit ven ligt in het recreatieterrein «De Hoge Rielen» te Kasterlee (FS.37). *Paederus*-soorten zijn grote, bont gekleurde kortschildkevers. Ze leven aan oevers en in vochtige weiden. Ze rennen snel rond met een omhoog gekromd achterlijf. Volgens de *Catalogus Staphylinidarum Belgicae* (R. SEGERS) is deze soort slechts 5x na 1950 waargenomen in België.

(M. LODEWYCKX, Sigarenstraat 8, 2090 Stabroek).

Kevervangsten te Niel (Provincie Antwerpen)

Een tiental exemplaren van *Valgus hemipterus* LINNAEUS werden gevonden in het reservaat «De Walenhoek» te Niel (ES.96). Dit terrein is een ex-kleiwinninggebied. Het bestaat hoofdzakelijk uit waterplassen, overblijfselen van de kleiafgravingen. De exemplaren zijn voorzichtig uit een droge, vermolmde boom gebeiteld. De vrouwtjes leggen hun eieren in het voorjaar in een vermolmde boom. De larven leven van en in het hout. Ze zijn volledig ontwikkeld in de herfst. De adulten overwinteren in de boom en komen te voorschijn in de lente. Ze leven op bloemen (*Spiraea*).

Op hetzelfde terrein werd tijdens het zeven van bladeren aan een oever van één der plassen een wijfje van *Chlaenius vestitus* PAYKULL (Carabidae) gevangen. Deze loopkever heeft glanzend groene en geelgerande dekschilden. De kevers leven in vochtige gebieden, aan plassen, bronnen en kleiputten. De soort komt steeds voor op een zware, kleiachtige bodem. Gedurende de dag verbergen de kevers zich onder stenen, bladeren enz. De soort plant zich in het voorjaar voort.

Met dezelfde methode is op dezelfde plaats een *Lesteva sicula* ERICHSON (Staphylinidae) verzameld. Deze kortschildkever is volgens R. SEGERS (*Catalogus Staphylinidarum Belgicae*) slechts 4x na 1950 geregistreerd in België. De kever is klein (3,5 mm) en heeft een donkere kleur. In het zeefselmateriaal was hij dan ook moeilijk op te merken. De soort leeft aan alle mogelijke waterlopen, watervallen, vochtig mos enz.

(M. LODEWYCKX, Sigarenstraat 8, 2090 Stabroek).